तेजस्त्र (von तेजस्) n. das Wesen des Lichts Bnig. P. 3,26,39.

तेजस्य (wie eben) adj. ansehnlich, herrlich: या वामिन्द्रावरूणा स-

रुस्या रत्तस्या तेजस्या तुनू: TS. 2,3,48,1.

तंत्रस्वस् (wie eben) 1) adj. scharf; glänzend; kräftig, ansehnlich: ते-तंत्रस्वस् । म्रस्तु ते AV. 18,3,71. मिर्मा TS. 2,2,8,8. 4. 3,3,1,1. लोकान् फ्रंस्क्रिक्त. Up. 7,11,2. तेत्रस्वरस्तु मे मुख्येम् तेत्रस्विच्छ्रिं। मस्तु मे । तेत्रस्वा-न्विम्रतं: प्रत्यङ् । तेत्रसा सं पिप्रिध मा TBa. 2,7,2,3. Pankav. Ba. 24,18. — 2) f. तेत्रस्वती N. pr. einer Prinzessin Kathâs. 18,77. — Vgl. ते-जावन्

तेजस्विता (von तेजस्विन्) f. energisches Wesen MBH. 3,10755.

तेजस्वित (wie eben) n. Glanz MBH. in BENF. Chr. 34,7.

तेर्जास्वैन् (von तेज्ञस्) P. 5,2,122, Sch. Vop. 7,29. 1) adj. glänzend; kräftig, energisch; Achtung gebietend, würdevoll: एक्घा तेज्ञस्विनी दे-वतामुपैति ТВ... 1,3,1,4. मुमीषामियोस्तेनस्विनीस्तुन्ः संन्यद्यत । तत्पु-एपं तेजस्व्यर्क्: 1,3,3,1. Air. Ba. 1,5. TS. 2,2,5,4. 3,2,7. स्रो तेजस्विसे-जस्वो तं देवेषु भूया: 3,3,4,1. ÇAT. Ba. 11,6,2,3. 12,1,2,23. Âçv. Gạнл. 1,21. M. 9,318. म्रग्रिस्तेजस्विनां वरः MBB. 4,42. तेजस्तेजस्विनामकृम् Выл. 10,36. यथा व्हि तेजस्विवरेग दिवाकरः В. 4,11,11. म्रादित्य इव तेज-स्वी 5,31,47. Ранкат. 1,92. नत्तत्र MBs. 6,83. दैत्येन्द्र Sund. 1,2. भीम Hip. 3,21. नल N. 20,32. प्रतापयुक्तस्तेजस्वी नित्यं स्यात्पापकर्मसु । ड्रष्टसाम-त्तिक्स्य तद्राग्नेयं त्रतं स्मृतम् ॥ M.9,३१०. तेजस्वी संतोभातप्रायः प्रतिपद्य-ते तेज: Çak. 158, v. l. तेज्ञस्विन्यवलिप्तता (गएयते) Вилитя. 2,44. कार्यस्य ग्रह्मात्मनुद्धता ये तेजस्विनस्ते न विकत्थना ये VARAH. BRH. S. 74, 8. heftig, auffahrend: बकुभुक्पर्दार्रतस्तेजस्वी 101,2. पर्म॰ Brahma-P. in LA. 51, 10. तेज्ञस्वि नावधीतमस्तु Kraft n. s. w. verleihend TAITT. Up. p. 50. Pas sem. mit der End. des superl.: यदेवाद: साममार्क्रतस्माध्यज्ञमुखं प-र्येत्तस्मीतेबस्विनीतमा (गायत्री) TS. 6, 1, 6, 4. तेबस्विनितम KAŢH. 23,10. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Indra MBs. 1,7304. — 3) f. तेज्ञीस्विनी = ड्योतिस्मती Cardiospermum Halicacabum Çabdar. im ÇKDr. = म-क्राड्योतिष्मती Rigan. im ÇKDa.

तिज्ञासंभव (तेज्ञस् + सं ं) m. = रस Lymphe H. 620. — Vgl. श्रग्रिसंभव. तेज्ञ:सिंक् (तेज्ञस् + सिंक्) m. N. pr. eines Astronomen Ind. St. 2,251. तेज्ञ:सेन (तेज्ञस् + सेना) m. N. pr. eines Mannes Rián-Tar. 8,400. fgg. तेजिनी f. 1) eine best. heilkräftige Wurzel (vulg. तेज्ञजळ). — 2) Sanseviera zeylanica Nigh. Pr.

तैंडिष्ठ (superl. zu तिरम und तीहणा) adj. überaus scharf, — spitz; — leuchtend, — heiss; — krältig, heltig: वं कर् ज्ञमृत पूर्णयं वधीस्तेडि-छ्यातिथ्रियवस्यं वर्त्तनी ह.V. 1,53,8. तेडिष्ठाभिर्रणिभिः 127,4. तेडिष्ठया तपूनी र्वसंस्तप 2,23,14. 6,12,8. खपः 9,70,2. भानवः 10,3,5. Çat. Ba. 1,2,1,18. तेडिष्ठं तपति Райкау. Ba. 23, 16.

तैजीयंस् (compar. zu तिम्म und तीह्या) adj.: स तेजीयसा मनेसा लाती: R.V. 3,19,3. श्रज्ञानी पुरुष: शश्चज्ञाउतश्च स्वकर्मणा। तेजीयसा न देशिय वक्ते: सर्वभुज्ञा यथा॥ Вканмачату. Р. im ÇKDs. hoch angesehen, ein hochstehender .biann (vgl. तेजस्वन् तेजिस्वन्) Bsåc. P. 3,12,31. 23,3. 4,6,4. तेजिपु (von तेजस्) m. N. pr. eines Sohnes des Raudraçva MBs. 1, 3701. — Die Namen der übrigen Söhne gehen gleichfalls auf एप aus. तेजानायतीर्थ (तेजस्-नाथ + तीर्थ) n. N. eines Tirtha, das T. des Lichtherrn (der Sonne?) ÇIVA-P. in Verz. d. Oxf. H. 66, a, 40.

III. Theil.

तेज्ञामएउल (तेज्ञम् + म °) n. Lichtscheibe Ридскор. 4,2.

तिज्ञामन्य (तेज्ञस् -- मन्य) m. N. eines baumartigen Strauches, Premna spinosa (Feuer durch Reibung erzeugend) RATNAM. 5. — Vgl. ऋग्रिमन्य.

तिज्ञाम्य (von तिज्ञम्) adj. f. ई aus Glanz —, Licht bestehend, leuchtend Çat. Br. 14,5,5,1. 7,2,6. Khānd. Up. 6,5,4. Çvetāçv. Up. 2,14. M. 6,39. Sund. 4,22. Bhag. 11,47. R. 1,7,18. von Çiva Çıv. सर्वतिज्ञामय (von सर्व-तिज्ञम्) alle Kraft, Energie in sich schliessend M. 7,11. ब्रह्मतिज्ञामय (von त्रज्ञम्) 14.

तेज्ञामूर्ति (तेजस् + मूर्ति) adj. ganz aus Licht bestehend M. 3,93.

तिज्ञाराशि (तेज्ञस् + रा°) m. ein Berg von Glanz u. s. w., lauter Glanz: मेरू MBH. 1,1098. Çiva Çiv. Vgl. तेज्ञसी राशि पुराणामृषिसत्तमम् MBH. 3,9900.

तंत्राह्मप (तंत्रम् + ह्रप) adj. aus lauter Glanz u. s. w. bestehend, vom Brahman (n.) Brahmavaiv. P. im ÇKDr.

तिज्ञावस् (vouतेज्ञस्) 1) adj. glänzend: (मृक्तापालं) कावरं प्रमाणातेज्ञावत् Varia. Br. S. 82(80, b) 6. — 2) f. तेज्ञावती a) = चट्य Piper Chaba W. Hunt. (brennend) Ratnam. 98. — b) Scindapsus officinalis Schott. (ग्रज-पिट्यली) Çabdar. im ÇKDa. Suça. 2,25,14. 62,9. 94,3. 375,8. 421,11. 499,11. — c) = मुक्ताव्यातिष्मती Rágan. im ÇKDa. — d) = vulg. तेज्ञावळ eine best. officinelle Wurzel Nigh. Pr. — e) N. pr. einer Fürstin Katels. 17,34. — Vgl. तेज्ञस्वस्

तेज्ञाविँद् (तेज्ञम् + विद्) adj. Glanz, Licht w. s. w. besitzend TS. 3,3,2,1. तेज्ञाविन्द्व पनिषद् (तेज्ञम् - विन्ड + उपः) f. Lichttropfen, Titel einer Upanishad Coleba. Misc. Ess. I, 95. Ind. St. 2,62. fgg.

तेज्ञावीज (तेजस् + वीज) Mark Nigh. Pa.

तेज्ञावृत्त (तेज्ञस् + वृत्त) m. = तुद्राग्रिमन्य Rićin. im ÇKDa.

तिज्ञान्त (तेजस् + नृत्त) n. ein glanzvolles, würdevolles, hohes Benehmen: इन्द्रस्यार्कस्य u. s. w. तेज्ञान्तं नृपद्यरित् M. 9,308.

तेज्ञोव्ह्वा (तेज्ञस् + म्राव्हा) f. = तेज्ञस्विनी \hat{B} ва́хара. im ÇKDa. = vulg. तेज्ञावळ (s. u. तेज्ञिनी) Nigu. Pa. Suça. 2,71,1.

तर्नी f. Blut (oder geronnenes Blut) VS. 25, 2. AV. 20,131, 11. पशो-स्तर्नी न जुर्वास Çat. Ba. 1,9,2,85. 13,5,2,8. Pankav. Ba. 21,4. Çâñeb. Gab. 6,1. ोन 2,12.

1. तन (instr. von 1. त) adv. 1) in der Richtung, dahin; in Correl. mit पेन in welcher Richtung, wo: पेनाग्रिस्तेन गत: P. 2, 1, 14, Sch. Saddh. P. 4, 17, a. — 2) in der Weise, so; in Correl. mit पेन in welcher Weise, wie: पेनन्द्राप वृद्धस्पतिवीसः पर्यद्धाद्मृतं तेन ला परिद्धामि Pir. Grus. 2, 2. पेनास्प पितरा पाता पेन पाताः पितामकाः। तेन पापातसता मार्ग तेन गट्छन रिष्यते ॥ M. 4, 178. praep. so in Bezug auf, gegen (acc.): पेनशं क्रिरीशस्तं तेन Vop. 5, 7. — 3) in Folge dessen, daher, deshalb H. 1537, Sch. M. 7, 36. 8, 313. Hip. 1, 46. N. 21, 30. R. 1, 54, 12. Çir. 5, 12. 28, 11. Megh. 6. Hit. 19, 19. I, 109. Kathis. 2, 13. 34. Çur. 41, 15. lu Correl. mit पेन weil: न तेन स्थिनिर्। (वृद्धा M. 2, 156) भवति पेनास्प पलितं शिरः MBB. 3, 10631. M. 3, 155. mit पस्नात् MBB. in Brit. Chr. 16, 11. Daç. 2, 24. mit पत्स Sir. D. 2. mit पद्द M. 1, 11. 3, 288. Daç. 2, 51. तेन क्रि 50 — denn Çir. 5, 15. 6, 15. 24, 7. 27, 14. 28, 2. 54, 28. 61, 11 u.s. w. Vira. 5, 16.

2. तेन m. = गानाङ्गविशेष ÇKDs. a note or cadence introductory to a song, etc. Will तेनित शब्दस्तेन: स्पान्मङ्गलानां प्रदर्शनः । तेशब्देनी-